

Locre Hospice Cemetery

Beschrijving Locatie

'Locre Hospice Cemetery' is gelegen langs de Godschalckstraat, op ca. 600m ten ZO van de kerk van Loker. Op ca. 30m naar het W ligt het graf voor Majoor Redmond. Ca. 280m ten NW, op het adres van Godschalckstraat nr 3, ligt het huidige 'Huize Godtschalck', waar een Ierse gedenkmuur opgericht werd, met bijhorend infobord.

Beschrijving Relict

'Locre Hospice Cemetery' is een langwerpige, rechthoekige begraafplaats met een gebogen achtermuur en een oppervlakte van ca. 850m², ontworpen door W.H. Cowlshaw. De begraafplaats wordt bereikt via een 50m lang graspad en is omgeven door een donkergroengrijze natuurstenen muur, afgedekt met witte natuursteen. Het terrein is genivelleerd en aangelegd in verschillende niveaus. De toegang wordt gevormd met een tweeledig smeedijzeren hekken, geflankeerd door 2 grote bloembakken die in de voormuur zijn ingewerkt. Via trapjes, links en rechts van een zitbank, kan de eigenlijke begraafplaats betreden worden, die hoger ligt dan de toegang. In de zitbank zijn de teksten van de drietalige landplaat gegrift. De CWGC-infoplaat en het registerkastje bevinden zich eveneens nabij de toegang. Achteraan op de begraafplaats staat de 'Cross of Sacrifice', die van het kleinste type is (A1). Erachter staan 9 'special memorials' in een halve cirkel (de achtermuur volgend) ter herdenking van 9 militairen, wiens graf door het artillerievuur vernield werd. In perk I, rij C staat eveneens een 'special memorial'. De graven liggen verspreid over 3 perken. Volgens het huidige register liggen er 246 militairen uit WO I begraven, waarvan er 12 niet geïdentificeerd konden worden. Het gaat om 240 doden uit het Verenigd Koninkrijk (waarvan 11 onbekend), 1 bekende en 1 onbekende Australiër, 1 Canadees, 1 Nieuw-Zeelander en 2 Duitsers. Er liggen eveneens 14 doden uit het Verenigd Koninkrijk die in mei 1940 omgekomen zijn en hier begraven werden.

Historische Achtergrond

Het dorp Loker bleef bijna de ganse oorlog in geallieerde handen, behalve in het voorjaar van 1918. Tot dan waren medische posten gestationeerd in het St.-Antoniusklooster en de bijhorende instelling. Op 25 april 1918 werd het dorp veroverd door de Duitsers. De volgende dag werd het heroverd door de Fransen, de 29ste werd het opnieuw heroverd door de Duitsers, de 30ste april opnieuw door de Fransen. De omgeving van het klooster was het toneel van zware gevechten op 20 mei 1918, maar werd pas tijdens de eerste week van juli definitief veroverd op de Duitsers. 'Locre Hospice Cemetery' werd gebruikt tussen juni 1917 (na de Mijns slag) en april 1918 (tot het Duits Lente-Offensief) door de medische posten en gevechtseenheden. Na de wapenstilstand werden nog eens 4 graven overgebracht, die in de tuin van het klooster begraven lagen. Op deze begraafplaats liggen 2 militairen, die terechtgesteld werden. Pte. Denis Jetson Blakemore van de '8th North Staffordshires' (57th Brigade, 19th (Western) Division) deserteerde in de omgeving van Wijtschate aan de vooravond van de Mijns slag. Dit was reeds zijn 2de poging. Hij werd op 9 juli 1917 terechtgesteld op de Kemmelberg. Pte. William Jones, '9th Royal Welsh Fusiliers' (58th Brigade, 19th Division) slaagde er tijdens een ontsnappingspoging in om Engeland te bereiken. Hij verdween op 5 juni 1917 en gaf zich uiteindelijk in Bristol over op 4 september. Hij werd op 25 oktober 1917 op de Kemmelberg geëxecuteerd.

Bron : onroerend erfgoed